

Underlaget i Tångahallen var utmärkt. Tredje generationens konstgräs. Dessutom jämt och fint, till skillnad från många gräsplaner som agilitysverige tävlar på under utomhussäsongen. Här flatcoated retrievern Mattis, som var den enda kvalade i sin ras. Han körs av Peter Keiser.

OVAN: AgIF har köpt in mattor för elektronisk kontaktfältsavläsning, som hjälper domaren att hinna uppfatta om hunden sätter en del av en tass på kontaktfältet eller inte. Mattorna avger ett pip när hunden är på. Och eftersom ANAM är en inofficiell tävling hade domaren Roger Petersson möjlighet att ta hjälp av dessa mattor. Dock valde han bort att använda någon på balansens nerfart.

– Mattan avviker för mycket från den vanliga balansbommen. Det blir en nivåskillnad. På uppfarterna hinner hundarna inte reagera och jag tror inte att de hade gjort det på nerfarten heller. Men om någon hade missat kontaktfältet fanns risken att förarna hade trott det, förklarar Roger. Han har dömt inofficiella finaler med elektronisk kontaktfältsavläsning tidigare. Och han tycker att mattan på ANAM fungerade som den ska.

– Det är en vanesak. Man är inte van att lyssna, jag tycker egentligen inte om pipet. Det finns varianter, där domaren fäster en apparat på armen som vibrerar när hunden tar kontaktfältet.

Resultat ANAM 2010

AgIFs nationella agilitymästerskap, Tångahallen, Vårgårda, 10 april 2010.

Small

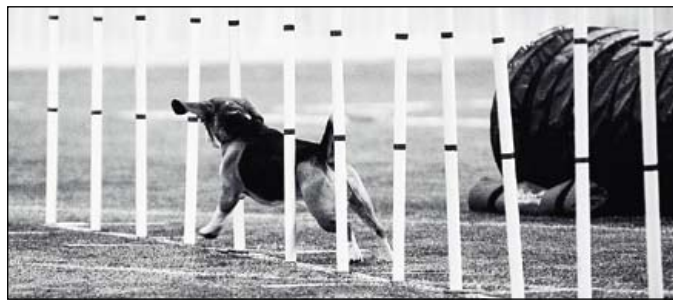
1. Anneli Lien Lindberg/dvärgpudel Pudel
2. Kjell Pettersson/oregistrerad Phoebe
3. Carita Skogestam/jack russell terrier Rassel
4. Marie Ring/dvärgpinscher Midas
5. Cathrin Andersson/papillon Tizla

Medium

1. Fanny Gott/cocker spaniel Shejpa
2. Jenny Pleym/västgötaspets Molly
3. Ulla Fröberg/mellanpudel Piwi
4. Per Johansson/dvärgschnauzer Zico
5. Mikaela Sandbacka/japansk spets Diva

Large

1. Sven Karlsson/border collie Flax
2. Mija Jansson/australian kelpie Rättan
3. Linda Borneland/irish softcoated wheaten terrier Mäns
4. Åsa Lundberg/boxer Ozzy
5. Birgitta Bergström/labrador retriever Ida

Domarna Åsa Thunqvist och Roger Petersson hade gjort krävande banor. Efter den inledande hoppklassen var det till och med många som var rädda för att det inte skulle bli tio ekipage i largefinalen, eftersom så många redan hade diskat sig. Det blev det dock.

Ett av mediumekipagen som tog sig ända till final var beaglen Love och Maria Lennartsdotter.

TILL HÖGER: Liza Bolinders malinois Nana behövde inte hoppa några maxade hinder.

– I hoppklassen låg largehindren på 55 cm och jag tyckte att det var mastigt att höja dem 10 centimeter, säger domaren Roger Petersson som dömde agilityklassen.

Att höja dem 5 centimeter för hälften så höga hundar hade han dock inga problem med. För både i small och medium var hindren maxade i agility- och finalklassen.

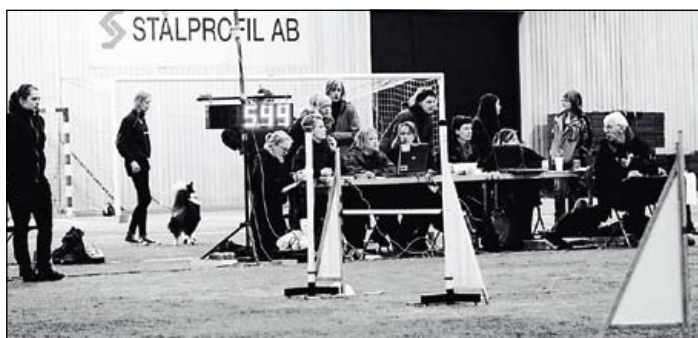

AGILITY
MARI EDMAN
 www.allroundtax.se, mariedman@tele2.se

Nytt agilitymästerskap med fokus på rasbredd

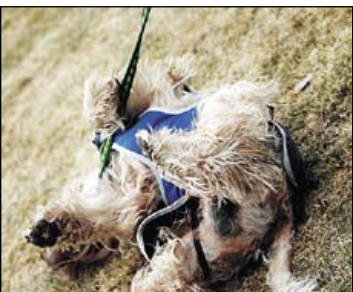
En dvärgpudel, en cocker spaniel och en border collie. Det blev de vinnande raserna på AgIFs nationella agilitymästerskap (ANAM), som avgjordes i Tångahallen i Vårgårda den 10 april. Det var första gången en liknande tävling arrangerades i Sverige. Förhoppningen är att den ska bli en tradition. För den gav definitivt mersmak.

TEXT: MARI EDMAN FOTO: ELIN ÅSTRÖM

Vi vill börja arrangera agilitytävlingar igen och tyckte att det här var ett bra tillfälle, när vi fick så mycket stöd av AgIF. Vi har väldigt erfarna personer i klubben men agilitysektorn har inte arrangerat tävling på länge, förklarar Frida Carlsson, tävlingsledare och ordförande i Alingsås BHK som stod för det ambitiösa arrangemanget av ANAM. Stämningen var mycket trevlig och tävlingsdagen flöt till och med på snabbare än planerat.

– Vi är supernöjda och hoppas att våra sponsorer är det också. Vi kanske inte vill arrangera tävlingen redan nästa år igen, men vi kan nog tänka oss att göra om det. Samarbetet funkade så himla bra. AgIF har stöttat oss hela tiden.

Tångahallen ligger på Tånga hed i Vårgårda, med gott om parkeringsutrymme och fina promenadmöjligheter. Vheatenterriern Måns, som tillsammans med Linda Borne-land kom trea i large, föredrog dock att rulla sig i gräset.

TILL HÖGER: Whippet är ingen vanlig agilityras. I Sverige har vi dock Svante som tillsammans med Christina Sundén lyckades prestera så bra resultat under 2009 att han kvalade till ANAM.

Det var de tre bästa ekipagen i varje ras och storlek på AgIFs Årets agilityhundlista som kvalade. Ju vanligare ras desto svårare blir det att kvala. Årets agilityhund hamnar man på genom att göra nollade lopp i klass III på placering 1-10. Det räcker alltså inte med att bara ha en ovanlig ras, ekipaget måste dessutom göra konkurrenskraftiga lopp under kvalåret.

Till detta första ANAM anmälde sig 130 ekipage. Hundarna var av inte mindre än 46 olika raser, samt tre oregistrerade hundar i varje storlek. Och att samla alla dessa ekipage på ett och samma mästerskap är förstås ett sätt att lyfta fram den rasvariation som trots allt finns i agilitysporten.

För den som inte kunde vara på plats och titta i Tångahallen sände AgIF tävlingen direkt över internet.

Eftersom tävlingen gick på en bana fanns det utrymme för uppvärmning och framhoppning även inne i Tångahallen. Här samlar sig Malin Svensson och welshterriern Knutte.

För att få till ett agilitylopp gäller det att vara koncentrerade och samspelade redan i starten. Jack russell terriern Rassel är otålig och tycker att Carita Skogestam ska ge honom startsignal – nu! Ekipaget kom till slut på tredje plats i small.

Vann i medium gjorde Fanny Gott och cockern Shejpa.

– Det var en väldigt välarangerad och trevlig tävling, med ett generöst och fint prisbord. Jag hoppas att tävlingen fortsätter. Det är roligt med lite annorlunda cuper och tävlingar. Dels för att få fler chanser till mästerskapstävlingar och dels för att ge fler som kanske inte har möjlighet att kvala till SM något att kämpa för, säger Fanny.

I small stod till slut dvärgpudeln Pudel och Annelie Lien Lindberg som vinnare och i large border collien Flax och Sven Karlsson.

Mediumfinalen blev mycket spännande. Inte minst för att tvåan och trean, Jenny Pleyrn och västgörspsens Molly samt Ulla Fröberg och mellanpudeln Piwi, lyckades göra nollade lopp på exakt samma tid. Det blev alltså omlopp. Och inte bara ett, utan två, då båda ekipagen diskade sig i det första omloppet. Loppen fick de springa direkt efter varann. Så det var en till slut helt utmattad, men förstås glad, Jenny som gratulerades till andraplaceringen av en lika trött Ulla.

